

Església de Sant Joan de Caselles

Poble	Canillo
Parròquia	Canillo
Adreça	Ctra. general 2, s/n
Tipus de bé:	Església
Estil	Romànic
Datació	Segles XI-XII
Secció a l'inventari general	Primera, béns d'interès cultural
Classificació	Monument
Data protecció	2003-07-16

Descripció Església situada sobre una roca dominant el camí ral que des de Canillo comunicava amb França. Va ser edificada al final del segle XI o al principi del XII. La nau i el campanar són d'estil romànic, mentre que els porxos són posteriors, probablement dels segles XVI o XVII.

La nau de l'església és rectangular i l'absis semicircular és cobert amb volta de quart d'esfera; la coberta és de dos vessants i està suportada per encavallades de fusta. S'orienta de llevant a ponent i té la porta d'accés, amb arc de mig punt, a tramuntana. La nau està il·luminada per tres finestres, una a la paret de tramuntana, entre la porta i l'absis; una altra a la paret de migjorn, a l'alçada del presbiteri, i l'altra a la part alta dels peus de la nau. A l'absis hi ha una quarta finestra de doble esqueixada. El campanar està situat també a tramuntana, i és de planta quadrada amb tres pisos de coberta de quatre vessants: al primer pis hi ha tres finestres simples amb arcs de mig punt; al segon, n'hi ha quatre, tres d'elles geminades i la quarta simple, i al tercer pis també hi ha quatre obertures, de les quals tres són finestres geminades amb una pedra vertical al centre; al campanar s'hi accedeix des de l'interior de l'església per un pas tancat i amb coberta a dos vessants; en origen s'hi podia accedir directament des de l'exterior, però la porta va ser amortitzada. Els porxos són posteriors, van ser afegits a l'alta edat moderna. Són molt senzills i tots dos estan coberts amb fusta i llosa; d'ells, el de ponent és de dos vessants. La decoració arquitectònica a l'exterior consisteix en lesenes i arcuacions cegues.

L'absis, tancat per una reixa de ferro dels segles XVII-XVIII, està presidit per un retaule renaixentista dedicat a sant Joan (1520-1550). La nau, amb un soler de fusta, conserva encara una bona part del mobiliari i el cor de fusta d'època barroca (segles XVII-XVIII). Hi destaquen el Crist en majestat romànic, elaborat en estuc combinat amb pintura mural, i el retaule renaixentista del segle XVI, atribuït al Mestre de Canillo. Entre els anys 1934 i 1935, l'arquitecte Cèsar Martinell, en nom dels Amics de l'Art Vell, restaurà la coberta de l'absis, el campanar i el porxo de la façana principal. Entre els anys 1962 i 1963 es va restaurar el retaule del segle XVI, l'interior de la nau i el Crist d'estuc del mur sud. Posteriorment, des dels serveis de Patrimoni Cultural s'hi han fet diverses excavacions i actuacions destinades a la seva conservació.